Principiul îndoielii

On Februarie 01, 2010

Nu te îndoi de intențiile conducătorului când încă nici nu le cunoști.

Cândva, peste nu știu câți ani, voi dori să-mi aduc aminte de lucrurile importante și folositoare pe care le-am învățat pe tot parcursul vieții. De aceea scriu aceste rânduri cu mult drag și pasiune. Pentru că timpul și viața șterg multe din memorie, dar ce scriu va rămâne întotdeauna vii, aici, pe World Wide Web. Totuși nu scriu doar pentru mine, ci și pentru voi cititorii, care sunteți dornici să asimilați noi cunoștințe despre leadership pe care mai apoi să le aplicați, dornici să vă îmbunătățiți performanțele și abilitățile. Sper din tot sufletul să vă fie de folos. Acum, și în viitor.

Cu mult timp în urmă am intrat în posesia unei cărți pe care, înainte de toate, aș caracteriza-o "necesară". Pentru mine ea a însemnat mult, fiindcă m-a învățat multe lucruri. A fost, de asemenea, prima carte istorică pe care am citit-o, și care este și o lecție frumoasă de leadership. Se numește „ *Hannibal ante portas* ", iar autorul, dacă nu ați auzit de el (nici eu nu auzisem de el la acea vreme) se numește Slavomir Nastasijević. În acest articol mă voi opri asupra unui anumit pasaj din această splendidă carte.

Leadership: A da un sens de învățare lecțiilor care vin din interiorul experienței personalității tale este o exprimare a convingerii că tot ceea ce te inspiră se va împlini?

Victoria înregistrată în bătălia de la lacul Trasimenus împotriva consulului roman Flaminius fusese una totală. Armata cartagineză, condusă de Hannibal, s-a ales cu o mulțime de arme și cu câteva mii de prizonieri italici. Aceștia urmau, conform regulilor războiului, să fie uciși sau făcuți sclavi. Dar, de această dată lucrurile au stat cu totul diferit.

Pentru prima dată Hannibal s-a adresat prizonierilor:

- Italici, Hannibal n-a venit în Italia să vă înrobească... Pe voi v-au făcut prizonieri oștenii mei în luptele în care v-au împins romanii, dar eu nu vă consider vrăjmași, vă vreau binele și am hotărât să vă dăruiesc libertatea... Duceți-vă la casele voastre și spuneți pretutindeni: Hannibal nu a venit în Italia s-o înrobească, ci s-o elibereze de domnia romanilor, urâtă în toată lumea !

Apoi el porunci să fie eliberați toți sclavii, să li se scoată cătușele și să li se dea merinde pe trei zile.

Sclavii se înghesuiau, se dădeau la o parte unul pe celălalt, se îmbrățișau, alții plângeau de bucurie sau râdeau că ieșiți din minți. Dar decizia lui Hannibal ului toate căpeteniile cartagineze, care începură să mormăie și să încrucișeze priviri fulgerătoare. Era ceva fără precedent. „Numai un nebun de legat poate da drumul la mai bine de trei mii de prizonieri", își spuneam în sinea lor cu toții.

Performanța în leadership se înscrie în condițiile unui statut de "drum în lucru" semnalizat corespunzător cu indicatorul de prioritate față de ceea ce vine din sens opus, atunci când reacțiile oamenilor sunt de partea unor convingeri care nu trebuiesc chestionate.

Colontai, unul dintre comandanții cei mai valoroși ai lui Hannibal, scrâșnind din dinți îl

întrebă:

- De ce le dăruiești libertatea?

Iar Sivas, un alt comandant, adăugă:

- Ce-o să le spunem războinicilor noștri când vor auzi de toate astea?

Hannibal râse și le răspunse:

- Tăceți... În ținutul lui fiecare va povesti despre noblețea noastră, ceea ce este adevăratul chip de derutare a adversarului. După ce cucerim Roma și toată Italia, puteți să luați câți sclavi doriți.

Toți comandanții au încuviințat în gura mare hotărârea lui Hannibal.

Leadership: Viziunea ta asupra a ceea ce ești capabil să duci la bun sfârșit trebuie să se conformeze unei experiențe de putere personală care te apropie de tendința de a te crede invincibil?

Nu judeca acțiunile conducătorului dacă nu cunoști intențiile sale. Numai un conducător iscusit poate câștiga victorie după victorie. Şi numai un conducător iscusit poate mereu să-și mobilizeze oamenii la maximum, pentru atingerea obiectivelor propuse.

Hannibal a fost un astfel de conducător. Toate bătăliile câștigate s-au datorat iscusinței sale de a nu-i scăpa niciun mic amănunt. Şiret, foarte îndrăzneț, calculat, Hannibal studia din timp toate aspectele privitoare la desfășurarea fiecărei bătălii, gândea dinainte toate strategiile știind că țelul său suprem, acela de a cuceri Roma, nu este deloc unul ușor de atins. El știa de la tatăl său, Hamilcar Barcas, că singura cale de a evita un fiasco era să intuiască dinainte mișcările adversarilor înțelegându-le psihologia și tacticile - să le anihileze punctele forte și să nu acționeze niciodată hazardat. Superioritatea lui în ceea ce privește aplicarea tacticilor militare l-a ferit multă vreme de înfrângeri și de orice formă de revoltă a oamenilor săi.

La rândul lor, punii conduși de Hannibal, zeci de mii de războinici, nu s-au arătat niciodată reticenți, dimpotrivă, recunoscându-l ca fiind un conducător fără cusur, l-au urmat până la moarte, ascultându-i ordinele cu obediență. Au admis întotdeauna ordinele sale fiindcă știau că are dreptate, fiindcă era călit în luptă și totodată foarte cultivat, fiindcă înțelegea mai bine aspectele legate de câștigarea unei batali și știa cum să procedeze în orice fel de împrejurări.

Încununarea puterii de convingere este consecința confruntării finale între ceea ce apare în fața celorlalți drept greu de crezut și ceea ce este crezut printr-o delimitare de ceea ce constituie o impresie de moment.

Chiar dacă nu-i cunosc intențiile, oamenii nu au motive să judece acțiunile celui care îi conduce decât dacă acesta s-a dovedit în prealabil a fi nepriceput sau necunoscător. Iar un conducător excelent știe să-i convingă pe oameni să nu-i judece intențiile. Îndoiala, suspiciunea, lipsa de încredere în lider, sunt în defavoarea acestuia. Este un semnal de alarmă când oamenii ajung să pună la îndoială deciziile sale, un semnal care nu poate fi ignorat, și care îl poate îndepărta de ei.

Scriitorul finlandez Mika Waltari a spus odată că oamenii sunt ca apa care trece dintr-un vas în altul și împrumută supusă forma vasului în care a fost turnată. În general oamenii se supun și recunosc deschis dreptatea acelui lider care îi conduce întotdeauna spre victorie. Dar dacă acesta nu dovedește hotărâre, încredere în forțele proprii, competență, tărie de caracter, voință și curaj, este aproape o certitudine că oamenii vor avea anumite îndoieli vizavi de intențiile sale.

P.S. Dacă conducătorul este foarte iscusit, dă-i întotdeauna ascultare. Nu te îndoi de intențiile sale când încă nici nu le cunoști, pentru că nu faci altceva decât să semeni neîncredere, dezbinare și insubordonare. Mai degrabă străduiește-te să înțelegi strategia lui.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-indoielii.html